

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Řešíme pokuty, o.s.**, se sídlem U Zlatého potoka 285, Kunice, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2018, č. j. KUOK 119447/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 6. 8. 2020, č. j. 72 A 2/2019 - 64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč prostřednictvím právního zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 31. 8. 2020 domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“) a vrácení věci k dalšímu řízení. Krajský soud jím zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2018, č. j. KUOK 119447/2018, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 2. 10. 2018, č. j. SMOL/234681/2018/OARMV/PZP/Her. Tímto rozhodnutím uznal stěžovatele vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s jeho § 10 odst. 3, a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 4. 9. 2020, č. j. 9 As 215/2020 - 10, vyzval k odstranění vad kasační stížnosti v zákonné měsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) a řádně jej poučil o následcích pro případ, že by výzvě nevyhověl.

[3] Zmiňované usnesení bylo stěžovatelovu zástupci doručeno do datové schránky dne 4. 9. 2020, lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy uplynula v pondělí 5. 10. 2020. Stěžovatel

během lhůty výzvě nevyhověl, kasační stížnost nedoplnil a nepožádal ani o prodloužení této lhůty.

[4] S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Podle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli prostřednictvím právního zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6. Lhůta k vrácení soudního poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 téhož zákona, dle kterého je-li soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatek, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu